

FALUSI MÁRTON (1983) Budapest

FALUSI MÁRTON

Zene ütetlen, fúvótlan és húrtalan hangszerekre

1.

Zuglischer Manó
a visszaható
íjat kiejti
nem sejti senki
hogy mindenható
szavát felajzva
sodorja bajba

2.

A férfi harmincesztendő
kortól komolyan vehető,
harmincöt évet betöltve
akár vezető tisztségre
is pályázhat képessége
arányában, de hogy mire
képes, azt hatvanévesen
állapíthatja meg saját
szobrának talapzatáról;
ha rájön, hogy emlékműve
helyett művet kellett volna
alkotnia, kővé válhat.

3.

Szép vagy, gyönyörű vagy: magyar;
az emigráns számára tisztes
távolságban a haza,
széfbe, vitrinbe zárva, de ott van,
tudjuk, hol, tudjuk, kik
nem engedik, és azt is tudjuk, mit
miért tilos, de aki itthon
nem mozdul egy tapodtat sem,
így-úgy talán boldogul,
elteszi magát tévébe,
karanténba, üveg mögött gyűjti
megvilágítva a nippfelség
feleslegét, mégis idegen
szótól, szájtól, ágaközökben,
ránckokban bujkáló mosolytól,
s a szomszédra is akkor ismer,
ha elfingja magát a liftben,
annak kínos a közellét,

nincs többé országa, világa,
térdkalácsba vésett arcát
nem mutatja ki a röntgen.

4.

Ha a szerkesztőbizottság
a lapalapító szerve,
s a szerkesztőség önálló,
lehet-e kapcsolatokat
rendezni a szervezeti
és működési szabályzat
logikájának sérelme
nélkül, hogy a főszerkesztő
és a szerkesztőbizottság
elnöke is megőrizze
jogköreit a minőség
és a szabadság jegyében?

5.

jaj de szép a karácsonyfa
a sörös húgy aláfolyva

hideg zuhany meleg kád
reggelente erektál

Dionüszosz Apolló
friss vért vesz az ápoló

karját törte kemény pajszer
pedig átjárta a Pfizer

idekint rosszul nem esik
odabent a kín nemesít

nagyvizit előtt pokolklór
szaga terjed mint a folklór

felnőtt gyermek harácsolna
jaj de szép a karácsonyfa

6.

Az ember bármikor lecsúszhat
döggútba, cégtemetőbe,
mélységes, húson túli
mozdulatlanságba,
leértékelődik
árfolyamát veszelve laponként,
könyv szerint, s ehhez semmi más

nem kell, mint elfelejtett
imádság, meg nem írt számla,
szárítóra kitett ékezet,
igei személybe fűrt
ikes csavar, ikeás rag,
félfordulat oda,
ahonnan távozóban,
ki nélkül önmagának
se juthat eszébe, Isten
átlép a vér őrizetlen
határán, hogy Manó bepótolja
erotikus élete
mulasztásait;

nem kell több, mint beképzellen
magának Zuglischer Manó,
ki nélkül nem juthatok
önmagam eszébe,
amint eszembe jutok,
a tükör Zuglischer-ittasan
visszanéz, elkezdődöm
a felejtésben, az én addig
tart, amíg a jogos sértődés,
mire megnevezem,
fogalmam sincs rólam,
az ember a lobogás
negatívja,
télből rakott tűz,
kipanaszkodja, kinyaralja
magát a társaság
középpontjából,
hogy gyöngeségeinél több
lehessen, ne hagyja annyiban,
amit elveszteget,
aprózza el töredékeit,
amikben kiteljesedik,
s a wagneri erotika nyomán
szaporasága megsokszorozódhat.

7.

aki megteheti
és komoly ember
elkezd haldokolni
önfegyelemmel
marék gyógyszerrel
kapkodják hetei
míg marad egy csont is

8.

Ugyan biológiai
okból a gyerekvállalás
huszonévesen tanácsos,
mikor se ház, se kereset,
de szakmai tapasztalat,
megbecsülés sincs, Zuglischer
félt, hogy semmire sem viszi;
negyvenes egzisztenciák
éretten hiába vágnak
a családalapításra,
Manó pénze ugyanúgy nem
kell senkinek, mint tudása.

9.

Akár hatástalan,
világháborús bombát
park, szonda, mélygarázs földje,
holt magzatunkat őrzi méhed,
föl ne sírjon, mikor álmainkból
jussát, kötelességét kiperli,
az égen semmit sem találni,
mi ne lenne idevaló,
mi odavaló lenne,
semmi sincs a földön.

10.

A lakás beosztásán több
múlik a négyzetméternél;
ne a hőmérséklettől tedd
függővé, hogyan öltözz, mit
csinálj, jobb a hőérzetre
bíznod; fogalmi tévedés:
az ártatlanság vélelme
nem más, mint a nembűnösség
fikciója; s nem a széntől
ég kezed, hanem a Nincsen
miatt, mert a szénben megvan,
mi a kezedből hiányzik.

11.

Ha Zuglischer Manó
pályaválasztása
és szokatlanul kifinomult
erkölcsi érzéke
már a kezdet kezdetén semmi
jót nem ígért, amivel,
az igazat megvallva, kellő
intellektus birtokában
mindvégig tisztában volt,
elvégre az irodalmi
érdekkörökre fittyet hány,
a pénzkereset piaci
formáitól egyenesen irtózik,
nem osztja-e a tudatlanok
sorsát, akik ahelyett, hogy
választanának a kérdés
vagy a válasz kidolgozása közt,
nem lévén mindkettőre
elegendő idő halálunkig,
belekapnak ebbe is, abba is,
holott az ő helyében
én becsöngetnék valamennyi
szófaj lépcsőházába,
mindenütt hívnám a liftet,
és tudomásul venném, milyen nagy
a forgalom egész napon át,
hogy a szavak túlterheltek,
mint versenystállóba
beíratott kamaszok,
foglaltság esetén a nyelv
a jelzést tárolta, egyéb
teendője nincs?

12.

Nincs polgárság intézmények
nélkül, de polgár nélkül sincs
intézmény; azért szűnnek meg
újságok, mert nincs olvasó,
de azért nincs, mert nincs újság;
lefűződik az oksági
lánc, csak nem kezdődik és nem
szakad: a szabály szolgálja
alkotóját, de a szabály
írja elő, ki mit alkot;
nincs jóság jó ember nélkül,
jó az, kiből jóság fakad.

13.

a fehérvári hivatalban
 van ismeretségem
 műemlékvédelmi szempontból
 nincsen mitől félnem

közvetlen vízparti ingatlan
 négy telket is érint
 hozzáférést kell biztosítsak
 a strandtól az évig

akad ki felújít béreld ki
 egyben az egészszet
 támogatás szerezhető rá
 mindjárt nem is vészes

14.

Kapcsolati pozíciót
 úgy számítunk, hogy adott pár
 öregebb tagjának korát
 elosztjuk a fiatalabb
 havi koituszainak
 számával, és a hányadost
 megszorozzuk a magasabb
 keresetű partner éves
 megtakarításaival,
 s amit kapunk, annyiadik
 hatványra emeljük, ahány
 közös gyermekük született.

15.

Gratulálhatunk-e álmaihoz,
 vagy még korai ennyi idősen?
 Nyolcvan év alatti álnaivok
 alvást színlelnek, ébredni ők sem
 mernek, öklünk koporsón dörömböl
 számonkérőn, mit s hogyan öröklünk
 a náluk hagyott történelemből,
 napirendre tértek-e fölöttünk,
 alattunk, hol sáfárokodik valónk,
 s ha majd örök álomba merülnek,
 húsunkba vágó, velőig ható
 magányunk marad igazi ünnep,
 mikor egyedül, a lábjegyzetek
 óriás falloszait levágva
 nemzedéktárstalan bált szervezek,
 sokadmagammal lehessenek árva,

járjuk, várjuk végünket végképpen,
csillagközi, függő arborétum
ragadjon földhöz, rögzüljön képben,
mikor szájpaddásunkon elnémul
raccsolva pörgetett sárgarigó,
utódunk pedig, ha tán rábukkan,
örömet leljen csak sarkaiból
kifordított, jeltelen sírunkban.

16.

Zuglischer Manóhoz felcsönget
Pándi Balázs titkos
köztelefon-kezelő,
s a rabbi nevében a két éve
elhunyt idősebb Szerdahelyi
egyházi adóját szedné be,
a kapucsengő hosszan húzza
gondolatjelét a születésitől
a halálozási évszámig,
s mire eléri,
kétségbevonhatatlan tényé válik,
hogy a hír nem egyenesíti ki
a tér görbeségeit,
a kő nem időzíti a porladást,
a természetnek többé nem jut hely
az erdőben,
és a társadalomnak sem
az emberek között,
ami van, olyan egyszerű, világos,
hogy szükségtelen megneveznünk,
a megszűnőfélben levő
bonyolódik bele a valóságba,
akár kifogott harcsa a szákba,
ami eltűnt,
azzal viszont foglalkozhatunk –
merítsünk belőle erőt,
terítsünk rá fátylat,
mélyből hozzuk szóba a gyerekkort,
a hanyagul ízet vesztett
bal mellet a Balatonból,
tegyük szóvá, és semmi másra
ne gondoljunk.